

Nosaltres també us volem seguir

Gràcies, Senyor, perquè mai no obligueu, sinó que convideu a fer camí.

Voleu que avancem pel camí del servei als altres i que fem el camí lleugers d'equipatge, alliberats de tantes coses innecessàries que ens bloquegen els sentits i ens son un llast per a la llibertat.

Feu que amb falses excuses o justificacions, no ajornem el que espereu de nosaltres. Que no ens aturin els records del passat, i que no somniem camins que no són els vostres.

Gràcies, Senyor, perquè en cada eucaristia compartida ens alimenteu amb la il·lusió i l'esperança que tant necessitem per fer cada nou pas. Sabem que el camí no sempre serà fàcil, però sabem que us tenim al nostre costat.

Gràcies, Senyor, perquè ens regaleu la vostra força que ens empeny a seguir caminant fins que la vostra llum il·lumini de ple la nostra vida!

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc: Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, ¿voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se n'anaren en un altre poblet.

Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré per tot arreu on anireu». Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap». A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi». Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare». Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el Regne de Déu». Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meva».

Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al Regne de Déu». [Lc 9,51-62]

Salm responsorial 15

R/. Senyor, heretat meva i calze meu.

Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi. / Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa feliç». / Senyor, heretat meva i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. **R.**

Beneït sigui el Senyor que em dóna seny. / Fins a les nits m'amonesta el meu cor. / Sempre tinc present el Senyor, / amb ell a la dreta, mai no cauré. **R.**

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cos reposa confiat: / no abandonareu la meva vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. **R.**

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat, delícies per sempre. **R.**

L'EVANGELI PER A AVUI: Un cristianisme de seguiment

En temps de crisi és gran la temptació de buscar seguretat, tornar a posicions fàcils i trucar de nou a les portes d'una religió que ens «protegeixi» de tant problema i conflicte.

Hem de revisar el nostre cristianisme per veure si a l'Església actual vivim motivats per la passió de seguir Jesús o caminem cercant «seguretat religiosa». Segons el conegut teòleg alemany Johann Baptist Metz, aquest és el repte més greu a què ens enfrontem els cristians a Europa: decidir-se entre una «religió burgesa» o «cristianisme de seguiment».

Seguir Jesús no vol dir fugir cap a un passat ja mort, sinó procurar de viure avui amb l'esperit que el va animar a ell. Com ha dit algú amb enginy, es tracta de viure avui «amb l'aire de Jesús» i no «al vent que més bufa».

Aquest seguiment no consisteix a cercar novetats ni promoure grups de selectes, sinó a fer de Jesús l'eix únic de les nostres comunitats, posant-nos decididament al servei del que ell anomenava Regne de Déu.

Per això, seguir Jesús implica gairebé sempre caminar «a contracorrent», en actitud de rebel·lia enfront de costums, modes o corrents d'opinió que no concorden amb l'esperit de l'Evangeli.

I això exigeix no només no deixar-se domesticar per una societat superficial i consumista, sinó fins i tot contradir els propis amics i familiars quan ens conviden a seguir camins contraris a l'Evangeli.

Per això, seguir Jesús exigeix estar disposats a la conflictivitat i a la creu. Estar disposats a compartir la seva sort. Acceptar el risc d'una vida crucificada com la seva, sabent que ens espera resurrecció. No serem capaços d'escoltar avui la crida sempre viva de Jesús a seguir-lo?. [J. A. PAGOLA]

Ha passat un altre curs...

Fa unes setmanes, a finals de maig, les nostres dues parròquies celebràvem l'acabament (oficial!) d'aquest curs. Ara sí que, passades aquestes setmanes de juny, el podem donar definitivament per acabat. I voldríem que fos també ben aprofitat!

Des de fa uns anys, tots plegats a les nostres parròquies —i, si fa no fa, a totes les parròquies del nostre entorn— vivim amb el sentiment d'uns canvis que ens desbordeu del tot. La Covid-19 ens ha buidat les nostres esglésies, tot i que ara, després de dos anys que se'ns han fet llarguíssims, sembla que les esglésies es van «recuperant» una mica. Però tots tenim el pressentiment que serà només «una mica», perquè res no tornarà a ser com abans. I ens dol.

Sí, ens dol. I és ben natural. Això que se'ns escapa de les mans, son coses que ens hem estimat i que ens estimem, perquè, al cap i a la fi, han acompanyat la nostra vida i la vida de les nostres generacions. Ens han acompanyat en els moments de joia i en els de dolor... I també —perquè no reconèixer-ho?— en els moments monòtons i rutinaris de la vida de cadascú. Son part de la nostra vida.

Permeteu-me, però, que posi un contrapunt a aquest noble sentiment i us recordi aquell bell pensament de Rabindranath Tagore: «*Si plores perquè ja no pots veure el sol, les llàgrimes no et deixaran veure les estrelles.*» Ho dic, amb la mà al cor (i amb el cor a la mà), pensant en tants germans i germanes en la fe de les meves generacions, ja força avançades en anys: **la tristesa raonable** de cadascú per la desaparició d'uns records estimats, plens d'experiències de vida, **és perfectament compatible amb l'esperança** de tots —de la comunitat, de l'Església— per un futur diferent... i més cristià.

Potser en el futur les comunitats cristianes no seran tan religioses ni tan pietoses com ho han estat durant aquests darrers segles. Ni tampoc seran tan nombroses. Però si les petites noves comunitats o parròquies volen subsistir, si volen ser testimonis de l'evangeli i del Regne de Déu anunciat, aquestes comunitats cristianes hauran de tenir, com a referència primera, **Jesús, el seu evangeli, el Regne**. Només les comunitats que tinguin aquesta referència podran subsistir.

Rellegiu, si no, la citació que (a la pàgina anterior) Pagola fa del gran teòleg que va ser J.-B. Metz, amb la qual ens recorda «el repte més greu a què ens enfrontem els cristians a Europa: decidir-se entre una '*religió burgesa*' o '*cristianisme de seguitament*'». Ens toca a nosaltres decidir-nos... perquè la història ja ha decidit!

Alguns cristians ho tenien clar ja fa molts anys. Concretament, ara fa 81 anys, un gran pensador i alhora un gran cristià, Emmanuel Mounier (surt a les històries de la filosofia!...) deia: «*Tots plegats tornarem a trobar la vertadera fe només després d'una caiguda tan general de la cristiandat moderna que molts es pensaran que ha arribat la fi del cristianisme.*» I més endavant aclaria aquest final, i demanava serenitat, perquè serà: «*no pas la mort del cristianisme, sinó la mort de la cristiandat occidental, feudal i burgesa. Una nova cristiandat naixerà demà. (...) El que hem de fer és no ofegar la que ha de néixer amb el cadàver de l'altra.*»

Mounier ho tenia clar: Arriba un punt i a part. O, si voleu, un nou capítol. Però de cap manera un punt final, per al seguiment de Crist en l'Església. — P. CODINA MAS

HORARI DE MISSES A L'ESTIU:

Es manté el mateix horari actual

DIES	COR DE MARIA	SANT TOMÀS
Diumenges i festius	11:45 13:00 (Castellano) 20:00	10:00 (Castellano) 11:30
Dissabte	— 20:00	11:00 19:30
De dilluns a divendres	20:00	11:00

DESPATXOS PARROQUIALS:

Durant el mes de **juliol**:

S'unifiquen tots dos despatxos en un de sol:

Cor de Maria (P. Claret, 45) dimecres de 18:30 a 20:00

Durant el mes d'**agost**:

NO hi haurà despatx parroquial

En cas d'urgència:

Truqueu als telèfons de peu de pàgina:

1) Parròquies **abans de les misses**, 2) Mòbil, 3) Claretians

---

CATEQUESI INTERPARROQUIAL

Inscripcions Curs 2022-2023:

Cal entrar en aquest enllaç i seguir les indicacions:

<https://cordemariasanttomàs.org/catequesi/>

AQUEST ÉS L'ÚLTIM NÚMERO DE XARXA D'AQUEST CURS!

ENS TORNAREM A TROBAR A MITJAN SETEMBRE

L'ECONOMIA DE LES NOSTRES PARRÒQUIES...

Cor de Maria IBAN ES53 2100 3281 1625 0001 3087

Sant Tomàs IBAN ES11 2100 3281 1125 0000 7589

Parròquia del Cor de Maria: P. Claret, 45-47 - 08025 / Tel. 93 458 60 76)

Parròquia de Sant Tomàs d'Aquino: Despatx: Passatge Alió 8 / Tel. 93 457 06 81

Comunitat dels Claretians: 93 476 68 34. // **Mòbil parroquial:** 609 23 47 67